

Μ' ένα βιβλίο συζητώ... με τη Μάρω Βαμβουνάκη

Η Μάρω Βαμβουνάκη και ένα πολύχρωμο κοινό διαφόρων ειδικοτήτων, ηλικιών και αναζητήσεων έδωσαν ραντεβού τη Δευτέρα, 13 Οκτωβρίου στο Μουσείο Μαρίκα Κοτοπούλη στου Ζωγράφου. Όλοι, πιστοί φίλοι του βιβλίου και θαυμαστές του συγγραφικού έργου της συγγραφέως, έδωσαν το παρόν για να συζητήσουν το βιβλίο της: "Το φάντασμα της αζόδευτης αγάπης".

Η εκδήλωση «Μ' ένα βιβλίο συζητώ» πραγματοποιήθηκε από την Ελληνική Λέσχη του Βιβλίου, η οποία συνεργάστηκε επιτυχώς για ακόμη μια φορά με το Δήμο Ζωγράφου στα πλαίσια του ευρωπαϊκού προγράμματος "Προμηθέας". Ένα καινοτόμο Σχέδιο Δράσης διάρκειας 10 μηνών, που ξεκίνησε το Φεβρουάριο του 2008 και βρίσκεται σε εξέλιξη. Στο τέλος αυτού του πολιτιστικού έργου, κοινός στόχος των δύο φορέων είναι να έρθουν οι κάτοικοι του Δήμου Ζωγράφου -και όχι μόνο- πιο κοντά στο ποιοτικό βιβλίο, πιο κοντά στον πολιτισμό.

Η συνάντηση αυτή ήταν η πρώτη της χειμερινής περιόδου, ενώ έπονται κι άλλες πολιτιστικές εκδηλώσεις, Εβδομάδες Βιβλίου σε σχολεία του Δ. Ζωγράφου και η ημερίδα Πολιτισμού, προγραμματισμένη για τις 8 Δεκεμβρίου, όπως ανακοίνωσε η γενική γραμματέας της Λέσχης, κ. Σταυροπούλου.

Ο κ. Ιερωνυμίδης, Διευθυντής του Μουσείου και ο κ. Αραμπατζής, πρόεδρος του Πνευματικού κέντρου, καλωσόρισαν τη Λέσχη, τη συγγραφέα και το κοινό θερμά, ο καθένας με τον τρόπο του, διανθίζοντας το χαιρετισμό τους με τις προσωπικές τους εντυπώσεις από το βιβλίο, τη θετική άποψή τους για τη συγγραφέα, τη χαρά και τιμή που ήταν κοντά τους.

Η κ. Σταυροπούλου, ευχαρίστησε με τη σειρά της την κ. Βαμβουνάκη, που επί σειρά ετών συντροφεύει τη Λέσχη με τα βιβλία και τη συνεργασία της και έδωσε το στίγμα της

φιλοσοφίας της Ελληνικής Λέσχης του Βιβλίου, που συνδέεται άρρηκτα με την αναζήτηση της αλήθειας σε όλες τις πτυχές της ζωής, όπως φαίνεται και στο περιοδικό της «Βιβλίο και Ζωή». Η κ. Σταυροπούλου διατύπωσε ότι αρχικά υπήρξαν φόβοι εκ μέρους των βιβλιόφιλων, μήπως η στροφή της συγγραφέως στην ψυχολογία, θα αλλοίωνε το λογοτεχνικό ταλέντο της. Ωστόσο, και από τα προηγούμενα και από το βιβλίο της "Το φάντασμα της αξόδευτης αγάπης", ένα βιβλίο αλήθειας, ουσίας και ψυχής, αποδείχτηκε πως ανοίχτηκαν καινούργιοι δρόμοι στο έργο της.

Αμέσως μετά, το λόγο πήρε η κ. Βαμβουνάκη, άνθρωπος πολύ αξιόλογος και σεμνός. Ξεκινώντας τη συζήτηση με το κοινό, μίλησε για τους λόγους που την ώθησαν στο να σπουδάσει ψυχολογία και να εντρυφήσει σ' αυτήν, γεγονός που αντικατοπτρίζεται και στα δύο τελευταία βιβλία της "Παλιάτσος και Άνιμα" και "Το φάντασμα της αξόδευτης αγάπης". Η μαγεία που άσκησε πάνω της η ψυχοθεραπεία, τόσο από την πλευρά του ασθενή όσο και από αυτήν της αναλύτριας, την οδήγησε στη συγγραφή δοκιμίων ψυχολογίας, που στοχεύουν στο να φέρουν την ψυχολογία κοντά στον αναγνώστη και μέσω αυτής, στην προσωπική του αλήθεια.

Η συγγραφέας, ξεπέρασε τα όρια του βιβλίου και προσέγγισε το κοινό με αλήθεια, με συζήτηση βγαλμένη από την πραγματική ζωή, όπως άλλωστε προσπαθεί να κάνει και στα βιβλία της: "Αληθινά θέλω να πω με ειλικρίνεια αυτό που νιώθω, γι' αυτό ψάχνω προσεχτικά τις λέξεις, το λόγο που θα χρησιμοποιήσω". "Δεν αξίζει να μοιραζόμαστε φαντασίες και ψέματα".

Δεν δίστασε να μιλήσει σε προσωπικό επίπεδο, διανθίζοντας τη συζήτηση με βιώματα δικά της, δίνοντας την αίσθηση πως το κοινό και η ίδια ήταν μια παρέα παλιών φίλων. Σε αυτό συνέβαλε το περιεχόμενο της συζήτησης, αλλά και ο τόνος -ευθύς και γλυκός- και η ενθουσιώδης συμμετοχή του κοινού με τη μορφή σχολίων, απόψεων, ερωτήσεων.

Η αλήθεια και η αγάπη, αποτελούν έννοιες αλληλένδετες και μεγάλης αξίας, κατά την κ. Βαμβουνάκη, αφού είναι ο κινητήριος μοχλός των πάντων για μια ανθρώπινη ζωή. "Η αλήθεια είναι αυτή που σε κάνει να αγαπήσεις πραγματικά" και "ένα βιβλίο καλό, αληθινό λειτουργεί μόνο του ψυχοθεραπευτικά, γιατί σε κάνει αυτόματα να κάνεις μια αυτοανάλυση, να γνωρίσεις τον εαυτό σου. Και όπου συναντάς την αλήθεια, είναι θεραπευτική".

Σε ερώτηση ενός αναγνώστη σχετικά με τον τίτλο "Το φάντασμα της αξόδευτης αγάπης", είπε πως το φάντασμα, συμβολίζει κάτι το τρομακτικό, που σε στοιχειώνει. Ενώ η αξόδευτη αγάπη είναι η αγάπη χωρίς ανταπόδοση που δεν προσφέρθηκε απλόχερα, είτε εξαιτίας του φόβου για επικείμενο πόνο, είτε εξαιτίας εγωισμού, αδυναμίας, έλλειψης σθένους. Πρόκειται για τον τρομερό αντίκτυπο της αγάπης που δεν δόθηκε, στην ψυχολογία ενός ανθρώπου.

Στη σύγχρονη εποχή, που κυριεύεται από τα εγωιστικά και ψεύτικα πρότυπα αγάπης που προβάλλει η τηλεόραση, το φάντασμα αυτό επισκιάζει συχνά τη ζωή μας. Ακόμη και τον εαυτό μας τον αντιμετωπίζουμε ως "πρέπει", ως υποχρέωση, ξεχνάμε να τον αγαπάμε στη σύγχρονη ζωή. Γιατί αναζητάμε την αγάπη; Ζητάμε να μας αγαπήσουν, ώστε να μας

δοθεί η ευκαιρία να αγαπήσουμε και εμείς. Η κ. Βαμβουνάκη, συμβούλεψε: "Αγαπάτε αλλήλους, είναι η ψυχοθεραπεία μας".

Μέσα στο κοινό, βρισκόταν η εγγονή του Στρατή Μυριβήλη, η οποία έχει δημιουργήσει μια μικρή ομάδα γυναικών, που μαζεύονται σε τακτά χρονικά διαστήματα για να μιλήσουν για ένα βιβλίο. Όπως τόνισε, όταν πρόκειται για βιβλίο της Βαμβουνάκη, αυτό τους συντροφεύει για πάνω από 4 μήνες. Γιατί αγγίζει τον κάθε άνθρωπο ξεχωριστά και τα βιβλία της δίνουν πάρα πολλά ερεθίσματα για συζήτηση.

Όπως πρεσβεύει και η Λέσχη, η αλήθεια στηρίζεται στο διάλογο και στην ευθύτητα, σύμφωνα με τον καθηγητή Γ. Μποζώνη. Γι' αυτό και η εκδήλωση "*Μ' ένα βιβλίο συζητώ*" για "*Το φάντασμα της αξόδευτης αγάπης*" ήταν πέρα για πέρα αληθινή και αυτό φάνηκε από το γεγονός πως κράτησε ώρα, το κοινό ήταν πλήρως γοητευμένο, και στο τέλος όλοι έσπευσαν να μιλήσουν με τη συγγραφέα, να βγάλουν φωτογραφίες, να τους υπογράψει τα βιβλία τους. Η συνάντηση, εποικοδομητική, γεμάτη ιδέες και ανθρωπιά, έκλεισε με τη διαπίστωση από τη συγγραφέα πως λειτούργησε σαν μια ομαδική ψυχοθεραπεία. Ο κ. Ιερωνυμίδης είπε χαρακτηριστικά: "Αισθανόμαστε όπως όταν τελειώνουμε ένα βιβλίο της: "Αχ, να ήταν κι άλλο!". Όμως κάτι πρέπει να μένει και για την επόμενη φορά...

Η αξιαγάπητη συγγραφέας, έλαβε θετικά και ειλικρινή σχόλια. Σε παροτρύνσεις του κοινού για καινούρια συνάντηση σύντομα, η συγγραφέας τόνισε χαρακτηριστικά: "Δεν εμφανίζομαι συχνά, μη με βαρεθούνε, μη βαρεθώ και εγώ τον εαυτό μου!". Φυσικά δεν είπε το αυτονόητο, ότι ασχολείται με τη συγγραφή, που απαιτεί απομόνωση, σκέψη και συγκέντρωση. Άλλωστε, μέχρι την επόμενη συνάντηση τα βιβλία της θα μας κρατούν συντροφιά αντάξια.